

Sagens Overgang til 2den
Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Rump: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Rump.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring af Lov om Tilfyn med Dampkedler paa Landjorden af 24de Marts 1875 § 16 samt af Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12te April 1889 § 13.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 34—43; Udvalgets Betænkning i Tillæg B Sp. 35—40).

Foruden de i Udvalgets Betænkning stillede Ændringsforslag var der ikke fremkommet noget saadant.

Lovforslagets Paragraffer tillige med de stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Ordføreren (Carstensen): Udvalget finder det fuldstændig i sin Orden, at den højtærede Minister har indbragt Forslag til dette Tillæg til Loven af 24de Marts 1875, da der jo ved Højesteretsdom er fremkommet en anden Opfattelse end den, man oprindeligt havde haft ved Lovforslagets Affattelse med Hensyn til en af dets Paragraffer. Ligeledes er Udvalget enig med den højtærede Minister i, at der maa indføres en Moderation, naar det er flere Kedler, henholdende under samme Anlæg, som blive undersøgte. Kun ønsker man, at Moderationen skal være

noget større, end det er foreslaet af den højtærede Minister, og, idet dette Ønske er fremkommet i Udvalget, have alle dets Medlemmer sluttet sig dertil ved at stille det Forslag, at Tallet $\frac{2}{3}$ forandres til $\frac{3}{5}$, og at der, naar der er et større Antal Kedler end 2, kun skal erlægges $\frac{2}{5}$ af fuld Betaling for det overstyvende Antal Kedler. Der opnaas tillige ved den foreslaede Brøf, at man ikke ved Beregningen af Gebyret faar Brøfdele af Dre. Der er forøvrigt i Affattelsen af Udvalgets Forslag en Uklarhed, som jeg skal tillade mig at foreslaa hævet ved tredje Behandling. Af Ændringsforslagene er det, som jeg nu har nævnt, det eneste, der har reel Betydning, de øvrige, de første 5 paa Listen, ere kun formelle Forslag. De dreje sig om, hvad der var fremme ved første Behandling af Sagen, nemlig at man vel kan betragte 15 Kvadratfod som omtrentligt Maal for en Landledels effektive eller fattigste Hestekraft, medens man dog ikke kan gaa ud derfra som en staaende Regel. Efterhaanden som Landlederne blive fuldkomnere og omhyggeligere konstruerede, vil der blive en mindre Ildpaavirkningsflade for hver effektiv Hest. Det er derfor simplere og naturligere at sætte Gebyret udelukkende efter Ildpaavirkningsfladen; det er det korrekte og bedste Maal for det Arbejde, der præsteres ved Undersøgelsen af Kedlen. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister har noget imod, at disse 5 Ændringsforslag vedtages. De gaa alle ud paa at udelade Maalet i Hestekraft og at indføre en fuldstændigere Maalestof. Hermed har jeg i Korthed berørt Ændringsforslagene, som ere stillede af hele Udvalget.

Der har imidlertid under Forhandlingerne i Udvalget tyret sig et Ønske hos et Par af dets Medlemmer om at forbedre Assistenternes Lønningsvillkaar; men, naar man ser paa de Forhandlinger, der fandt Sted i 1874—1875, og som førte til Lov af 24de Marts 1875, naar man ser hen til Behandlingen baade i Folketinget og Landstinget, vil man man komme til Erkendelse af, at det kun var med Vanskelighed, at Ministeren naaede til de Lønningsjætter, der bleve vedtagne. Ministeren havde foreslaet højere Sætter, men de bleve nedsatte, og han maatte kæmpe for ikke at faa dem endnu mere nedsatte, end de bleve. Naar man saa